

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2021

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	4
Wabo	4
8.40- en 8.42-AMVB's	6
Natuurbescherming	6
Waterwet	6

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2021, 706

MK CRvB, 11-08-2021 (publ. 12-08-2021), 181418 JW

college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn.

Awb bijlage 2 10

Jeugdwet (hierna: Jw) 2.3, 5.3, par. 8.1

BEVOEGDHEID. Aanvraag pleegvergoeding buiten behandeling gelaten. De CRvB is onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen. Een besluit dat betrekking heeft op een toe- of afwijzing van een aanvraag voor een pleegvergoeding vindt zijn grondslag in artikel 5.3, eerste lid, van de Jw. In hoofdstuk 4 van de Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak is neergelegd dat tegen een uitspraak van de rechtbank omtrent een besluit genomen op grond van artikel 2.3 en paragraaf 8.1 van de Jw hoger beroep kan worden ingesteld bij de CRvB. Van een nauwe samenhang tussen besluiten genomen op grond van artikel 2.3 en paragraaf 8.1 en op grond van artikel 5.3 van de Jw is geen sprake. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 16 oktober 2019, [ECLI:NL:RVS:2019:3475](#). [ECLI:NL:CRVB:2021:2003](#)

JnB 2021, 707

MK CBb, 17-08-2021, 21/578

staatssecretaris van Economische Zaken en Klimaat.

Awb 6:19, 6:24

Mededingingswet 47 lid 1

BEVOEGDHEID. I.c. heeft Kiesjefolders B.V. beroep ingesteld bij de rechtbank Rotterdam tegen het besluit waarbij de staatssecretaris op grond van artikel 47, eerste lid, van de Mededingingswet heeft besloten tot verlening van een vergunning aan PostNL voor het tot stand brengen van de concentratie tussen PostNL en Sandd. Het CBb acht zich bevoegd om kennis te nemen van het beroep van Kiesjefolders. Bij het CBb zijn aanhangig de door de staatssecretaris en PostNL ingestelde hoger beroepen tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 11 juni 2020 voor zover daarbij is beslist op de beroepen van [...] en [...] tegen het (eerdere) besluit van de staatssecretaris. Op grond van artikel 6:19 in verbinding met artikel 6:24 van de Awb maakt het (latere) besluit van de staatssecretaris van rechtswege deel uit van die gedingen. Aan de artikelen 6:19 en 6:24 van de Awb en de rechtspraak daarover van de hoogste bestuursrechters ligt mede ten grondslag de opvatting dat het niet wenselijk is dat tegelijkertijd bij twee rechterlijke instanties procedures aanhangig zijn met betrekking tot één en hetzelfde besluit. Om die reden is niet de rechtbank Rotterdam maar het CBb bevoegd.

[ECLI:NL:CBB:2021:835](#)

JnB 2021, 708

MK HR, 16-07-2021, 20/01682

staatssecretaris van Financiën.

Awb

ONTVANKELIJKHEID. BEZWAARTERMIJN. AMBTSHALVE BEOORDELING. Erfbelasting. De Hoge Raad hanteert voortaan het uitgangspunt dat de rechter de tijdigheid van een bezwaar

of beroep in een vorige instantie niet ambtshalve behoort te beoordelen. In zoverre komt de Hoge Raad terug van eerdere rechtspraak. Verwijzing naar de uitspraak van de HR van 01-04-2005 ([ECLI:NL:HR:2005:AT3034](#)). Dit betekent dat de rechtbank het bij het bestuursorgaan gemaakte bezwaar niet ambtshalve wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk mag verklaren, en dat het hof het bij de rechtbank ingestelde beroep of het bij het bestuursorgaan gemaakte bezwaar niet ambtshalve wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk mag verklaren.

[ECLI:NL:HR:2021:1153](#)

JnB 2021, 709

Rechtbank Overijssel, 11-08-2021, AWB 20/2097

dagelijks bestuur van het gemeenschappelijke belastingkantoor Lococensus-Tricijn, verweerder.
Awb 7:7

HOORPLICHT. BEROEPSPROCEDURE. Een geluidsopname van een hoorgesprek kan niet worden aangemerkt als een gedingstuk. Van het horen wordt op grond van artikel 7:7 van de Awb een verslag gemaakt. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (Kamerstukken II 1988/99, 21 221, nr. 3, p. 151) blijkt dat met verslag een schriftelijk verslag wordt bedoeld. De Awb kent geen verplichting om een geluidsopname van het horen te maken en deze te bewaren. De geluidsopname diende, mede gelet op de gemaakte afspraken, enkel als hulpmiddel voor het opstellen van het schriftelijke verslag.

[ECLI:NL:RBOVE:2021:3168](#)

JnB 2021, 710

Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 29-07-2021 (publ. 20-08-2021), ROT 21/2960

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam, verweerder.
Awb 8:81

WIJKRECHTSPRAAK. VOORLOPIGE VOORZIENING. Het verzoek om voorlopige voorziening is behandeld in het huis van de wijk Hillevliet in het kader van het project “Wijkrechtpraak op Zuid”. Dit is een pilot in samenwerking met het Openbaar Ministerie, de advocatuur, de gemeente Rotterdam en de politie. Tevens wordt nauw contact onderhouden met andere instanties in Rotterdam op het gebied van zorg, veiligheid en het Nationaal Programma Rotterdam Zuid. Het project betreft alleen bewoners uit de wijken Bloemhof en Hillesluis. Het is geïnspireerd op het Community Court in New York. Doel van het project is door een integrale behandeling van problemen op meerdere leefgebieden in samenwerking met de betrokken instanties zo effectief mogelijk hulp te bieden en zo een duurzame oplossing voor partijen te bereiken.

[ECLI:NL:RBROT:2021:8239](#)

JnB 2021, 711

Voorzieningenrechter Rechtbank Gelderland, 23-08-2021 (publ. 24-08-2021), ARN 21/3684

college van burgemeester en wethouders van Epe, verweerder.
Awb 8:41, 8:81

VOORLOPIGE VOORZIENING. GRIFFIERECHT. Betalingsonmacht. I.c. wijst de voorzieningenrechter verzoeker erop dat dit het vijfde, vrijwel identieke, verzoek om een voorlopige voorziening is. De voorzieningenrechter zal bij een volgend vergelijkbaar verzoek

om een voorlopige voorziening het verzoek om ontheffing van het griffierecht niet meer toeewijzen wegens misbruik van recht van de zijde van verzoeker door telkens vergelijkbare verzoeken in te dienen, waarvan hem bekend is dat deze kansloos zijn.

[ECLI:NL:RBGEL:2021:4553](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2021, 712

MK ABRS, 11-08-2021 (publ. 12-08-2021), 202001721/1/R4

college van burgemeester en wethouders van Roerdalen.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder i, 2.17

Besluit omgevingsrecht 2.2a lid 1 onder d, 5.13b

Wet milieubeheer 7.17 lid 1

WABO-Milieu. OMGEVINGSVERGUNNING BEPERKTE MILIEUTOETS (OBM). I.c. is niet gebleken dat de OBM vanwege de mogelijke nadelige gevolgen voor de volksgezondheid op grond van het voorzorgsbeginsel had moeten worden geweigerd. Het college heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen milieueffectrapport hoeft te worden gemaakt, zodat de OBM niet geweigerd kon worden.

Besluit waarbij het college aan [vergunninghouder] een omgevingsvergunning beperkte milieutoets heeft verleend voor het wijzigen van de legkippenhouderij. [...]

4. [appellant] betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat het college had moeten concluderen dat een milieueffectrapport moet worden gemaakt. Volgens hem is in vele onderzoeken aangetoond dat er een verband bestaat tussen het wonen nabij geitenhouderijen en het hebben van een verhoogde kans op longontsteking. [...]

4.1. De Afdeling is van oordeel dat de rechtbank terecht geen aanleiding heeft gezien voor de conclusie dat het college het aspect "volksgezondheid" op onjuiste of ontoereikende wijze heeft beoordeeld. [appellant] heeft met de verwijzing naar VGO I [Red.: rapport "Veehouderij en gezondheid omwonenden" van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu van 5 juli 2016] niet aannemelijk gemaakt dat de geitenhouderij belangrijke nadelige milieugevolgen heeft. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld in de uitspraak van 17 mei 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:1301](#)), bevat dat rapport geen algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten over de gezondheidsrisico's voor omwonenden van geitenhouderijen. Hetzelfde geldt voor het document van het Kennisplatform Veehouderij en Humane Gezondheid [Red.: document "Vragen en antwoorden geitenhouderij en gezondheid" van het Kennisplatform Veehouderij en Humane Gezondheid van 13 april 2017]. Daarin wordt verwezen naar VGO I en is vermeld dat er geen wetenschappelijke onderbouwing is voor een algemeen geldende veilige afstand tussen geitenhouderijen en woningen. Hieruit kan dus niet worden afgeleid dat de geitenhouderij waar het in deze zaak om gaat tot belangrijke nadelige milieugevolgen zal leiden. Het bericht van de GGD waarin staat dat uit voorzorg maatregelen moeten worden genomen ter bescherming van de gezondheid van omwonenden, kan ook niet tot de conclusie leiden dat het college de OBM had

moeten weigeren. Daargelaten dat dit bericht geen concrete maatregelen vermeldt, is de beoordeling van de aanvaardbaarheid van (onzekere) risico's primair een bestuurlijke taak (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 14 oktober 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2442](#)).

Uit de hiervoor besproken documenten, die op het moment van het nemen van het besluit op bezwaar bekend waren, blijkt dus niet dat de OBM vanwege de mogelijke nadelige gevolgen voor de volksgezondheid op grond van het voorzorgsbeginsel had moeten worden geweigerd.

4.2. De Afdeling overweegt verder dat de rechtbank - en overigens ook de Afdeling - moet beoordelen of het college op het moment van het nemen van het besluit op bezwaar van 13 juni 2017 de OBM in stand kon laten, uitgaande van de (eventuele) algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten over gezondheidsrisico's zoals die op de datum van het besluit op bezwaar bestonden. VGO II en III [Red.: rapporten "Veehouderij en gezondheid omwonenden (aanvullende studies)" van 16 juni 2017 en "Veehouderij en Gezondheid Omwonenden III - Longontsteking in de nabijheid van geiten- en pluimveehouderijen; actualisering van gegevens uit huisartspraktijken 2014-2016" uit 2018] dateren van na het besluit op bezwaar en kunnen daarom niet leiden tot het oordeel dat het college niet tot dat besluit had kunnen komen. Dat het besluit pas enkele dagen na publicatie van VGO II is verzonden, maakt niet dat het college het daarvoor al genomen besluit op bezwaar opnieuw had moeten beoordelen.

4.3. De overige door [appellant] genoemde stukken leiden ook niet tot het oordeel dat sprake is van nadelige milieugevolgen die nopen tot het maken van een milieueffectrapport. De stukken - voor zover verschenen vóór het besluit op bezwaar - bevatten geen concrete conclusies over de gezondheidsrisico's voor omwonenden van geitenhouderijen. Dat andere bestuursorganen hebben besloten om vergunningen voor geitenhouderijen aan te houden of te weigeren, maakt ook niet dat het college de OBM had moeten weigeren. Het college moet een eigen beoordeling maken van de verwachte milieugevolgen, waarbij het onder meer de kenmerken van het project en de plaats daarvan moet betrekken. Het college heeft van belang mogen achten dat de omschakeling van een legkippenhouderij naar een geitenhouderij een forse afname van de uitstoot van ammoniak en fijnstof tot gevolg heeft, zodat in zoverre sprake is van een verbetering van de gevolgen voor het milieu. Naar aanleiding van het hoger beroep heeft het college hieraan toegevoegd dat juist de blootstelling aan hoge concentraties ammoniak en fijnstof tot luchtwegklachten kan leiden, terwijl hier sprake is van een afname. Verder heeft het college van belang mogen achten dat er geen andere geitenhouderijen of intensieve veehouderijen in de nabije omgeving zijn, zodat er geen concentratie is van bedrijven die van belang kunnen zijn met het oog op de verspreiding van ziekten of de ontwikkeling van luchtwegklachten.

4.4. De conclusie is dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat het college zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen milieueffectrapport hoeft te worden gemaakt, zodat de OBM niet geweigerd kon worden. [...]

[ECLI:NL:RVS:2021:1788](#)

Overige jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK Rechtbank Noord-Holland, 30-07-2021 (publ. 05-08-2021), HAA 19/5040 e.v. ([ECLI:NL:RBNHO:2021:6328](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- Rechtbank Den Haag, 02-08-2021 (publ. 16-08-2021), SGR 20/228 ([ECLI:NL:RBDHA:2021:8723](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2021, 713

Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 13-08-2021 (publ. 16-08-2021), UTR 21/2744

college van gedeputeerde staten van de provincie Flevoland, verweerder.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) afdeling 3.4

Habitatrichtlijn 6

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7, 3.18

NATUURBESCHERMING. OPDRACHT. Opdracht doden heckrunderen en zieke of gebrekkige konikpaarden in de Oostvaardersplassen. Verwijzing naar uitspraak Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland van 7-7-2021, [ECLI:NL:RBMNE:2021:2893](#).

INSPRAAK. Uit de uitspraak van de ABRvS [Red.: van 14-07-2021 inzake

[ECLI:NL:RVS:2021:1507](#)] volgt dat het bevoegd gezag afdeling 3.4 van de Awb moet toepassen bij het verlenen van vergunningen in de zin van artikel 2.7 van de Wnb. De voorzieningenrechter stelt voorop dat afdeling 3.4 van de Awb uitsluitend de mogelijkheid biedt tot inspraak voor belanghebbenden, en niet voor een ieder. Bovendien is in deze zaak sprake van een opdracht in de zin van artikel 3.18 van de Wnb in plaats van een vergunning op grond van artikel 2.7 van de Wnb. Anders dan de natuurvergunningplicht uit artikel 2.7 is de mogelijkheid uit artikel 3.18 om een opdracht tot afschot te verlenen een nationale regeling over wildbeheer, en geen implementatie van artikel 6 van de Habitatrichtlijn. De lijn van de ABRvS in de hiervoor genoemde uitspraak kan niet doorgetrokken worden naar deze zaak, omdat de verleende opdracht niet onder de werking van het Verdrag van Aarhus valt. Dit betekent dat gedeputeerde staten niet gehouden waren om inspraak te verlenen voordat de opdracht werd verleend.

[ECLI:NL:RBMNE:2021:3840](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

JnB 2021, 714

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 22-07-2021 (publ. 05-08-2021), BRE 21/2173 WATER VV en BRE 21/2376 WATER

minister van Infrastructuur en Waterstaat, verweerder.

Waterwet 2.1, 6.5 onder c, 6.21

Waterbesluit 6.12

Waterregeling

Beleidsregels grote rivieren 2 t/m 7

WATERWET. I.c. heeft verweerder terecht vastgesteld dat voor de woonboot, de steiger, de loopbrug en de gastank een watervergunning is vereist op grond van de Waterwet, het Waterbesluit en de Waterregeling. Gelet op het afwegingskader uit de Beleidsregels grote rivieren heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten om de aangevraagde watervergunning te weigeren. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden die toepassing van het beleid voor verzoekers onevenredig maken.

[ECLI:NL:RBZWB:2021:3794](#)

Jurisprudentie Waterwet:

- Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 22-07-2021 (publ. 05-08-2021), BRE 21/1800 WET VV en BRE 20/10233 WET ([ECLI:NL:RBZWB:2021:3796](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)